и сичкитѣ негови ученицы съ таквози търпѣнїе си проминали живота, само да пріемнатъ тѫзи вѣчнѫ славѫ. Съ таквози търпѣнїе пьрвомѹченикъ Стефанъ виделъ небето отверенно, и Христа одѣснѹю Бога, когато го ѹкиваха съ камани и полѹчилъ о нам безкрайнѫ радость. Съ таквози търпѣнїе сичкитѣ мѹченицы полѹчиха вѣчнатѫ славѫ, за които дѹма свѣтый Іоаннъ богословъ во откровенїето. Видѣхъ, дѹма, предъ божїа престолъ безчетный народъ, отъ сѣкаквы народы и племена, облечени съ бѣлы дрехи и дьржаха финицы въ рѫцѣтѣ си. И като не знаахъ какви сѫ, тога ми рече единъ старецъ: тѣзи человѣцы сѫ дошли тѹка, съ голѣмѫ скорбь и са ѹпрали своитѣ дрехи съ крьвьтѫ си, както пролаха за Христа. За това сѣдѫтъ тѹка предъ Бога и той посрѣдъ тѣхъ.

Благочестивы христїаны ето самы видите какъ нѣма дрѹгїй пѫть да води въ царство небесное, освень търпѣнїе, нити да мысли нѣкой чи ще влезне въ него безъ търпѣнїето: защото самъ Христосъ дѹма: както азъ съ мѫкй и търпѣнїе са възнесохъ на небето, тѫй и вїи съ търпѣнїе ще влезнете въ него. Я Павелъ дѹма: ако ѹмреме като Христа, тога ще царѹваме като него. Окаче търпѣливитѣ не само на небето царѹватъ, но миого пѫти ги прославя Богъ и на землятѫ. Както прослави Іосифа во Египетъ като претърпѣ робство и темницѫ. Тѫй и Давидъ стана царь надъ Израилтеныть, като претърпѣ толко гоненїе отъ Саѹла. Тѫй и дрѹги много человѣцы пьрво плакали и търпѣла а послѣ свѣтло сѫ веселили и дѹмали: проминахме презъ огнь и водѫ и влѣзохме въ покой (рахать). Но ако рече нѣкой защо Богъ не прослава търпѣливитѣ лесно? На това одговарѧ премѹдрый Соломонъ и дѹма: Богъ съ това испитва своитѣ ѹгодницы, да види иматъ ли истинѫ любовь и желанїе за вѣчныть добрины. Испитва ги дѹма, като злато въ горнило и ги намери за себе си. Както пшеницата (житото) не става достойна за царскѫ трапезѫ, доде не са смѣли и испече. Или както едно зърно доде не изгнїе, не може да даде плодъ. Тѫй и божїитѣ ѹгодницы принесли плодъ съ мѫкитѣ си, и станали достойни за царство небесное: защо колкото по много търпиме тѹка, толко по много ще са прославиме тамо. За това трѣба да сме търпѣливи за сѣкое зло, и отъ много бѣды и скорби да не ослабваме, но да търпиме юнашки сичкитѣ злины, ако искаме да влезнеме въ онаѧ вѣчнѫ славѫ на небето: защото безъ търпѣнїе-